

ע"פ 6281/15 - עבד אלרחמאן קשוע נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6281/15 - ב'

לפני:

כבוד השופט מ' מוז

המערער:

עבד אלרחמאן קשוע

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המערער:

עו"ד דן באומן

בשם המשיבה:

עו"ד תומר סגלוביץ

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים אשר הושת על המערער על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' הנשיא א' טל) במסגרת גזר דין שניית ביום 3.8.2015 בת"פ 57914-10-13, וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש המערער לבית משפט זה.

2. ביום 30.6.2015 הורשע המתקון יחס לumarur שני אישומים. לפי עובדות האישום הראשון, המערער הביע בשנת 2008 את רצונו להכיר למטרות רומנטיות את למיה לוח (לහלן: למיה), אך למיה ומשפחה (להלן: משפחת לוח) התנגדו לקיומו של

עמוד 1

קשר רומנטי בין השנים. על רקע זה, בעשרות הזדמנויות שונות בין השנים 2008 עד 2010, התקשר המערער לאמא של לניה ולחותה ומפקר להן (שלח להן מסרונים, הודעות טקסט). במסגרת שיחות ומסרונים אלה, קיל אלאותן המערער ואיים עליהם כי אם לא אפשרנה לו לקיים קשר רומנטי עם לניה ולהינשא לה, הוא יפגע בהן, בבני משפחתן ובמשפחה עצמה. בעשרות הזדמנויות שונות במהלך אותן שנים, נהג המערער ברכבו בפראות סמוך לבית משפחתי לוח, לעיתים לאחר שתהה. באירוע שהתרחש בשנת 2009 כיוון המערער עבר הבית כל' נشك שנשא.

לפי עובדות האישום השני, המערער רכש רובה מסווג "קרל גוסטב" בעיר קליקיליה שברשויות הפלשטיינית והביא אותו לבתו בישראל. ביום 19.11.2010 ולאחר מכן, הגיע המערער ברכבו לקרבת בית משפחתי לוח, שם שהיה אחיך של לניה ושני חבריו. אחיה של לניה, שהכיר את התנהגותו של המערער כלפי בני משפחתו, השילך חתיכת עץ לעבר רכבו של המערער וניפץ את זוגית חלונו האחורי השמאלי. כתוצאה מכך ברח המערער מהמקום. בעקבות האירוע אסף המערער מבתו את הרובה שרכש, ונסע שוב לכיוון בית משפחתי לוח. בהגיעו בדרך העפר המובילה לבית פgesch המערער באחיה של לניה ובחבריו. הוא עצר את רכבו ליד רכבם וירה באווור. אחיה של לניה השילך בתגובה חתיכת עץ נוספת לעבר מכונתו של המערער וניפץ את שמשתו האחוריות.

בגין מעשי אלה, בהם הודה כאמור, הורשע המערער בביבוען של העבירות הבאות: בגין לאיושם הראשון - הטרדה באמצעות מתבן בזק (ריבוי עבירות), לפי סעיף 30 לחוק התקשות (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: חוק הבזק) ונוהגה בפיזיות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). בגין לאיושם השני - נשיאת נشك שלא כדין, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין ויריות באזר מגורים, לפי סעיף 340 לחוק העונשין.

3. הסדר הטיעון שהושג לא התייחס לסוגיית העונש שתבקש המדינה. במסגרת גזר הדין שניתן בעבינו של המערער ביום 3.8.2015, הושטו עליו 24 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מיום השחרור ממאסר ופסילה נוספת על תנאי, וכן תשלום פיצוי לлемיה. לאחר שהמעערער הורשע במספר עבירות המהוות איורים נפרדים, קבע בית המשפט מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד: בגין ריבוי עבירות של הטרדה באמצעות מתבן בזק - 6 חודשים מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל; בגין ריבוי עבירות של נהיגה בפיזיות - מאסר על תנאי ועד מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, פסילה מלנהוג ופסילה על תנאי מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה; בגין נשיאת נشك וירי באזר מגורים - שנת מאסר בפועל ועד 30 חודשים מאסר בפועל. במסגרת קביעות אלו התחשב בית המשפט, בין היתר, בפגיעה שגרמו המעשים לערכים חברתיים מוגנים ובעובדה שנעשו לאורך תקופה ארוכה; בגין הפטונצייאלי הרוב הטמון בהם ובעובדה שקדם לביצועם; במדיניות הענישה המחרימה הנהוגה בגין נשיאת כל' נشك ושימוש בהם שלא כדין באזר מגורים.

במסגרת גזירת העונש בתוך מתחמי הענישה, התחשב בית המשפט, מחד גיסא, בפגיעה של עונש מאסר בפועל במערער ובמשפחתו (ביחוד כמשמעותו במאסר ראשון למעערר); באחריות שנטל המערער והחרטה שהביע עוד בחקירותו במשטרה; במצבו הבריאותי (מקבל קצבת נכות בשיעור של 37% עקב פצעה שנגרמה במהלך עבודתו); בשינוי בהגשת כתב האישום נגדו (כשלוש שנים לאחר ביצוע עבירות הנشك בשנת 2010). מאידך גיסא, בית המשפט זקף לחובת המערער את הנסיבות הבאות: חומרת המעשים והנזק הפטונצייאלי מהם; מידת הפגיעה המשמעותית בערכיהם חברתיים מוגנים; עברו הפלילי של המערער (הורשע בשנת 2012 בהטרדה באמצעות מתבן בזק ואיומים, וכן הורשע 25 פעמים בAGAIN עבירות תעבורה); התרומות שירות המבחן לפיה קיים ספק באשר למוטיבציה אותה מגלה המערער בגין לביצוע שינוי שינויי משמעותיים באורחות חייו.

4. המערער אמרור היה להתחילה את ריצויו מסרו ביום 8.10.2015, אך לבקשתו ובהסכמה המדינה הורית ביום 30.9.2015 על עיכוב ביצוע העונש עד למתן החלטה אחרת, וזאת על מנת לאפשר למערער להגיש נימוקי ערעור בסיום סניור ציבורי שימונה לו. ביום 13.10.2015 מונה ליצג את המערער עו"ד דן באומן.

5. כתת מונחת בפני בקשתו, הלא מנומקט, של המערער לעיכוב מסרו בפועל עד למועד מתן החלטה בערעור.

בערעור שהגיש לבית משפט זה, טוען המערער כי מתחמי העונשה שנקבעו בגין עבירות ההטרדה באמצעות מתקן בזק ועבירות נשיאת הנשק והירי באזרע מגורים הינם מחמורים יתר על המידה. עוד טוען המערער, כי העונש שהושת עליו במסגרת מתחמי העונשה מבטא איזון שגוי בין שיקולי העונשה השונים, וכי לא ניתן משקל הולם למצbowן הנسبות לקולה שעמדו לזכותו, לרבות לטיסכוי שיקומו הגבויים, לשינוי בהגשת כתב האישום נגדו ולחילוף הזמן הרב מעת ביצוע העבירות (כשmenoה שנים מתחילה ביצוע עבירות ההטרדה באמצעות מתקן בזק והנעה בפזיות בשנת 2008 וכחמש שנים מביצוע עבירות נשיאת הנשק בשנת 2010). לפיכך, מבקש כי בית המשפט יגדיר מחדש את מתחמי העונשה ההולמים אף יקבע כי מוצדקת סטייה לקולה מהם, ולהילופין כי בית המשפט ימוך את עונשו של המערער בתחוםו של כל מתחם, כך שהעונש שייגזר עליו יהיה בר ריצוי בעבודות שירות.

6. המדינה מתנגדת לעיכוב הביצוע. לטענה, בחינה של פסיקת בית המשפט העליון מצביעה על כך שהעונשה המקובלת בגין עבירות נשאך, ولو קלות יותר מallow שביבר המערער, היא מסר בפועל, קל וחומר כשמדבר באירוע בו בוצע ירי. על כן ומאחר שערעורו של המערער מופנה נגד חומרת העונש בלבד, הרי שגם אם בית המשפט יקבל את הערעור לא יבוטל עונש המסר, ולפיכך לא יהיה בתחלת ריצוי העונש כבר עתה כדי לסתול את הערעור. בנוסף, גורסת המדינה כי לא יהיה בחילוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ובהגשת כתב האישום בשינוי רב כדי להפחית מעונשו של המערער ביותר מספר חודשים.

7. בדיון לפני היום נימק בא כוח המערער את בקשתו לעיכוב ביצוע עונשו בכר שסכוי ערעוו טוביים בכך השווה הרוב בהגשת כתב האישום. כן נטען כי שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם העונשה. לדבריו, הערעור מכון לכך שעונשו של המערער יומר למסר בעבודות שירות, ולפיכך אם יחל המערער בריצוי מסרו, יסכל הדבר את האפשרות לעבודות שירות. לבסוף נטען כי המערער היה משוחרר בהלכים דלמטה והתייצב לכל הדיונים.

מנגד נטען על ידי בא כוח המדינה, כי המערער הורשע במסכת ארוכה של מעשים בגין לתקופת מסר לא קצראה. אין בערעור נימוקים יצאי דופן, והאפשרות שהערעור יתרידר אם לא יעוכב ביצוע מסרו - קולשה. כן צוין, כי התסaurus האחרון בעניינו של המערער הוא מסיג, וכי בדצמבר 2012 הורשע המערער בעבירה נוספת של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק הבזק וכן בעבירות איוםים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. לבסוף נטען כי השינוי בהגשת כתב האישום נלקח בחשבון לקולה בಗזר הדין.

8. דין הבקשה להידחות, שכן לא מתקיימת בעניינו של המערער עילה המצדיקה את עיכוב ביצוע עונשו מעבר לעיכוב הרוב שחל בתחלת ריצוי מסרו מאז מתן גזר הדין בעניינו ביום 3.8.2015.

9. השיקולים לדחית ביצועו של עונש מאסר שהושת על מי שהורשע בדיון נמנו בפסק הדין בענין שורץ (ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). נקודת המוצא היא כי על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו באופן המביא בחשבון את האינטנס הציבורי באכיפה מידית של המאסר, עודטרם בירור הערעור, אך מנגד עליון להකפיד כיימוש אינטנס זה אינו פוגע במבקש ובזכויותו במידה העולה על הנדרש. לשם כך, על בית המשפט לבחון בין היתר, את טיב הערעור וסיכוי הצלחתו, את משך תקופת המאסר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, את עברו הפלילי של הנאשם וכן נסיבות אישיות המיוחדות לכל נאשם ונאשם (ע"פ 5741 יקוביץ' נ' מדינת ישראל (12.9.2004); ע"פ 37 פרג' נ' מדינת ישראל (11.2.2007); ע"פ 8676 ח' וח' נ' מדינת ישראל (23.10.2007)).

10. הנסיבות והשיקולים בעניינו מובילים ככל למסקנה שאין מקום לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער.

על המערער הושת עונש מאסר בפועל של 24 חודשים לצד עונשים נוספים נוספים כמפורט לעיל. הערעור שהגיש המערער הוא על גזר הדין בלבד. העונש שהוטל על המערער אינו חורג לכארה מרמת העונישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע. בנסיבות אלה, ומבליל לנקט עדמה באשר לסיכוי הערעור, קשה להלום מצב בו עונשו של המערער יופחת, אם בכלל, באופן שעד לשמיית הערעור והכרעה בו הוא ירצה עונש לתקופה ממושכת יותר מזו שתיגזר עליו.

11. אשר על כן הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר - נדחתה. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום שני, 25.1.2016 בהתאם להחלטת בית משפט קמאמיום 3.8.2015.

ניתנה היום, ט"ז בטבת תשע"ו (28.12.2015).

ש | פ | ט